

РЕШЕНИЕ

№ 731

гр. София, 10.02.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 15.01.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Петя Стоилова

ЧЛЕНОВЕ: Силвия Димитрова

Атанас Николов

при участието на секретаря Албена Илиева и при участието на прокурора Емил Георгиев, като разгледа дело номер **10916** по описа за **2020** година докладвано от съдия Петя Стоилова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, вр. чл. 63 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Териториална дирекция /ТД/ на Национална агенция за приходите /НАП/ - С., представлявана от ст. юрисконсулт А., срещу Решение от 23.09.2020 г. на СРС, НО, 13 с-в, постановено по н.а.х.д. № 18693/2019 г. по описа на СРС, с което е изменено Наказателно постановление /НП/ № 473064-F513091/28.10.2019 г., издадено от директор на Дирекция „Обслужване“ в ТД на НАП – С., като е намалена наложената санкция до законоустановения минимум от 500 лева. С НП на [фирма] за нарушение на чл. 96, ал. 1 от Закон за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ е наложена имуществена санкция в размер на 800 лв. на основание чл. 178 от ЗДДС.

С жалбата се навеждат оплаквания за необоснованост и неправилност на оспорваното решение. Твърди се, че правилно с НП е наложена санкция над предвидения в закона минимум с аргумент, че субектът на нарушението е професионалист и следва да е запознат с нормативните изисквания относно извършваната от него дейност, а освен това данъчното законодателство изисква водене на строга фискална отчетност и всяко отклонение следва да бъде санкционирано. Счита, че в конкретния случай извършеното нарушение е с висока степен на обществена опасност. Иска се отмяна на решението на районния съд.

В проведено по делото открито съдебно заседание касаторът не се

представлява. Поддържа жалбата чрез писмено становище. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение, претендирано от ответната страна.

Ответникът по делото оспорва жалбата като неоснователна чрез писмено становище, депозирано от адв. К.. Претендира адвокатско възнаграждение.

СГП изразява становище за неоснователност на жалбата.

Административен Съд С. – град, XXI касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е депозирана от надлежна страна в законоустановения срок в изпълнение на разпоредбата на чл. 211, ал.1 от АПК, поради което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

За да постанови решението си, районният съд е събрал писмени доказателства и гласни доказателствени средства, въз основа на тях е намерил за установени фактическите обстоятелства, които са от значение за спора. Първоинстанционният съд е приел, че след извършена проверка на 03.10.2019 г. ст. инспектор в НАП – М. Б., констатирала, че [фирма] е нарушил чл. 96, ал. 1 от ЗДДС, като не е подал заявление за регистрация по ЗДДС в срок от 7 дни от достигане на облагаем оборот от 50 000 лв., за периода от 01.02.2019 г. до 30.06.2019 г., тоест най-късно до 08.07.2019 г. За това нарушение бил съставен АУАН, връчен на нарушителя и подписан без възражения. Въз основа на така съставения АУАН било издадено НП № 473064-F513091/28.10.2019 г., с което на дружеството на основание чл. 178 от ЗДДС е наложена имуществена санкция в размер на 800 лв. при законоустановен минимум от 500 лв.

За да постанови оспорваното решение, с което е намалил санкцията до размер от 500 лв., въззивният съд е приел, че нарушението е доказано както от обективна страна, включително неговият автор, така и от субективна страна предвид обективната отговорност на ЮЛ, като няма основания за освобождаване от отговорност на основание чл. 28 от ЗАНН. Стигнал е до извод, че за това нарушение следва да бъде наложено наказание в размер на законоустановения минимум. Изложил е мотиви, че административно-наказващият орган не се е аргументирал при определяне на наказание в по-висок размер, а освен това нарушението е извършено за пръв път и дружеството, макар и със закъснение, по собствена воля е изпълнило задължението си по чл. 96, ал. 1 от ЗДДС.

Настоящият касационен състав намира решението на районния съд в обжалваната част за правилно и обосновано. Напълно се споделят изложените от него мотиви.

Както е посочил СРС, административнонаказващият орган има правомощието да прецени обществената опасност на конкретното нарушение и дееца с оглед наличието на смекчаващи и отегчаващи вината обстоятелства, и с оглед правилната индивидуализация на наказанието, която е част от материалната законосъобразност на НП. Видно от текста на НП в аргументативната му част, не са изложени никакви мотиви относно основанията за налагане на санкция в размер над установения минимум. Бланкетно е посочено, че са взети предвид тежестта на нарушението, всички смекчаващи и утежняващи обстоятелства. Съгласно чл. 27, ал. 2 от ЗАНН „при определяне на наказанието се вземат предвид тежестта на нарушението, подбудите за

неговото извършване и другите смекчаващи и отегчаващи вината обстоятелства, както и имотното състояние на нарушителя“. В случая, както е посочил районният съд, следва да се отчете самоинициативата на дружеството при изпълнение на задължението по чл. 96, ал. 1 от ЗДДС за подаване на заявление за регистрация по ЗДДС, макар и със закъснение. Също така, следва да бъде взето предвид и че дружеството е имало регистрация до 11.06.2019 г., когато е било служебно deregистрирано на основание чл. 176, т. 1 от ЗДДС, а посоченият в НП период на отчитане на облагаем оборот над законоустановения праг от 50 000 лв. е от 01.02.2019 г. до 30.06.2019 г. Тоест през по-голямата част от този период дружеството е имало регистрация и едва в неговия край тя е била прекратена по инициатива на приходните органи, а не по заявление на търговеца. Това следва да бъде отчетено като смекчаващо отговорността на дружеството обстоятелство, ведно с липсата на данни за други извършени нарушения на данъчното законодателство, за които същото е било санкционирано с влезли в сила НП.

Поради изложеното настоящата касационна инстанция намира обжалваното съдебно решение за валидно и допустимо като постановено от законен съдебен състав по подадена жалба срещу подлежащ на обжалване санкционен акт – НП, и в същото време правилно като постановено в съответствие с материалния закон и при спазване на процесуалните правила. Не се констатираат наведените с жалбата касационни основания за неговата отмяна, поради което същото следва да бъде оставено в сила.

Предвид изхода на спора и своевременно заявената претенция за присъждане на разноски на ответника по касация се следва адвокатско възнаграждение на основание чл. 63, ал. 3 от ЗАНН, във вр. с 143, ал. 4 от АПК. С оглед направеното възражение за прекомерност следва да бъде съобразена разпоредбата на чл. 63, ал. 4 ЗАНН, във вр. с чл. 36 от Закона за адвокатурата. Минималните размери на адвокатските възнаграждения са регламентирани в Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, като относима в случая е нормата на чл. 18, ал. 1, във вр. с чл. 7, ал. 2, т. 1 от Наредбата, въз основа на която минималното адвокатско възнаграждение в случая следва да бъде определено на 300 лв. Делото не се отличава с правна и фактическа сложност, а освен това пълномощникът на ответника не се явил в съдебно заседание, поради което следва бъде уважено възражението за прекомерност и претендираните разноски да бъдат намалени до размер от 300 лв.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, Административен съд София - град, XXI - ви касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 23.09.2020 г. на СРС, НО, 13 с-в, постановено по н.а.х.д. № 18693/2019 г. по описа на СРС.

ОСЪЖДА ТД на НАП – С. да заплати на [фирма], ЕИК[ЕИК], разноски по делото в размер на 300 /триста/ лв.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

